

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612220810
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612220810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľa K. C. nar. X.X.XXXX bývajúceho v R. na P. ul. č. XX zastúpeného Y.. O. G. advokátkou so sídlom v W. na T. ul. č. X proti odporcovi N.. T. C. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu v W. na R. ul. č. XX zastúpenému Y.. X. O. advokátkou so sídlom v W. na P. ul. č. X v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 23.4.2013 č. k. 16P/140/2012 - 79 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom výroku o zvýšení výživného, o dlžnom výživnom a o trovách konania.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 13.12.2010 č.k. 7P/5/2010-75 od odporcu pre navrhovateľa z 200 Eur mesačne na 290 Eur mesačne, ktoré ho zaviazal prispievať navrhovateľovi od 22.10.2012 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlžné výživné 569,03 Eur za obdobie od 22.10.2012 do 30.4.2013 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi do 30.6.2013 a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že zamietne návrh na zvýšenie výživného a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 1.096,78 Eur. Vyjadril názor, že aj keď navrhovateľ nastúpil na vysokú školu, jeho výdavky sa nenavýšili tak, aby opodstatňovali zvýšenie výživného o 90 Eur mesačne. Uviedol, že doposiaľ určené výživné postačuje na uspokojovanie odôvodnených potrieb navrhovateľa, ktoré vyčíslil na 277 Eur mesačne, pretože tvorí až 2/3 z odôvodnených potrieb. Poznámene, že výživné v rozsahu 200 Eur predstavuje až 60% minimálnej mzdy pracujúceho človeka, ktorý za to musí uspokojovať nielen svoje náklady, ale aj náklady svojej rodiny. Navrhovateľ je podľa neho mladý človek s „odľahčeným prístupom k životným potrebám“, o čom svedčí zistenie, že si užíva študentský život so všetkým, čo k nemu patrí a jeho nastavený životný štandard dokazuje jeho schopnosť uspokojovať si aj z pôvodne určeného výživného rôzne nadštandardné doplnky výživy. Konštatoval, že navrhovateľ sa k nemu správa odmietavo a neprimerane, aj keď sa v poslednej dobe snažil kontaktovať sa s ním za účelom pôsobenia na jeho ďalší vývoj. Takéto správanie je podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi a neopodstatňuje zvýšenie výživného.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Vyjadril názor, že nakupovanie skrípt, či už preukázané alebo nepreukázané, je v príčinnej súvislosti s jeho nástupom na vysokú školu. Pokiaľ ide o jeho náklady na hobby, poukázal na to, že odopretím záľub by ostal paralyzovaný od prirodzeného sociálneho prostredia. Pokiaľ mu odporca vytkal, že určené výživné predstavuje takmer 60 % minimálnej mzdy pracujúceho človeka s rodinou, poznamenal, že odporca má príjem vo výške 3,4 násobku minimálnej mzdy a aj tak sa zadlžuje. Pokiaľ odporca navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania z toho dôvodu, že ho nepožiadaval o mimosúdnu dohodu, uviedol, že mu táto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu.

Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správny. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania odporcu preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, o dlhu na výživnom a o trovách konania aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol, ak zvýšil výživné 90 Eur mesačne na 290 Eur mesačne. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie o výživnom, v súlade s § 132 O. s. p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dôsledne posúdil pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase terajšieho rozhodovania a dospel k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, že nástupom navrhovateľa na vysokú školu mimo miesta jeho trvalého bydliska došlo ku kvalifikovanej zmene jeho pomerov opodstatňujúcej zvýšenie výživného o 90 Eur mesačne. K odvolacím námietkam odporcu odvolací súd uvádza, že navrhovateľ preukázal, že sa mu zvýšili potreby minimálne o 90 Eur mesačne, pretože táto čiastka pozostáva z poplatku za internát (51 Eur mesačne) a z cestovného z Gelnice do Prešova a po Prešove (40 Eur mesačne). Odporca pritom nebol zaviazaný podieľať sa na jeho zvýšených výdavkoch v celom rozsahu, pretože do tejto čiastky ešte neboli zahrnuté ostatné poplatky súvisiace s nástupom navrhovateľa na vysokú školu (učebné pomôcky, prihlášky, zápisné, notebook a pod.), ktoré mu uspokojuje zo svojho príjmu matka. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odporcu, že pôvodne určené výživné v rozsahu 200 Eur mesačne je dostatočné na uspokojovanie potrieb navrhovateľa, pretože dieťa má podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, a ak im tá dovoľuje stravovať sa až za 350 Eur mesačne (č.l. 20 spisu), resp. za 300 Eur mesačne (č.l. 24 spisu), také isté právo má aj dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť. Odvolací súd navyše poznamenáva, že medzi odôvodnené potreby dieťaťa nepatrí len strava, resp. tie, ktoré navrhovateľ deklaroval v priebehu konania, ale podstatnú časť tvoria náklady na bývanie, hygienu, školské pomôcky, ošatenie, potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania, rozvojom záujmov a potrieb, kultúrne, športové a rekreačné potreby, ako aj potreby súvisiace so zdravotným stavom. Odvolací súd je toho presvedčenia, že otcovi ostane z jeho príjmu 1.091 Eur mesačne aj po zaplatení výživného v rozsahu 290 Eur mesačne dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu bežného životného štandardu a pokiaľ odporca tvrdí opak, odvolací súd dodáva, že je povinný usmerniť si svoje nadhodnotené výdavky tak, aby neohrozoval plnenie vyživovacej povinnosti, ktorá má podľa § 62 ods. 5 Zák. o rodine prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pokiaľ odporca poukazoval na to, že zvýšené výživné nie je primerané aj preto, že tvorí 60 % minimálnej mzdy, z ktorej si mnohé rodiny musia uspokojovať výdavky celej domácnosti, odvolací súd uvádza, že pre určenie, resp. zvýšenie výživného nie je podstatné, z akých prostriedkov musia uspokojovať svoje potreby niektoré rodiny na Slovensku, ale rozhodnými sú podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine odôvodnené potreby oprávneného a pomery povinného a pokiaľ tie umožňujú povinnému rodičovi uspokojovať si výdavky až v rozsahu 3

minimálnych miezd, také isté právo má aj jeho dieťa. Odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa tým, či správanie sa navrhovateľa voči odporcovi nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože k tejto otázke už zaujal vyčerpávajúce stanovisko súd prvého stupňa a keďže sa s ním odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a odporca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by ho spochybňovali, odvolací súd už len v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pretože súd prvého stupňa rozhodol správne aj o počiatku zvýšenej vyživovacej povinnosti odporcu, správne vypočítal dlh na výživnom a určil aj lehotu jeho splatnosti so zreteľom na to, že pomery odporcu mu dokonca umožňovali kúpu osobného motorového vozidla za 6.700 Eur v hotovosti, a správne nepriznal účastníkom konania náhradu trov konania podľa § 150 ods. 1 O. s. p., odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny a podľa § 219 ods. 2 sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti ich dôvodov. Na závere o dôvodnej aplikácii § 150 ods. 1 O. s. p. nič nemení ani to, že navrhovateľ nepožiadaval odporcu o mimosúdnu dohodu, pretože z jeho postoja v konaní vyplýva, že by na ňu nebol pristúpil a navyše, nebolo preukázané, že by sa navrhovateľ domáhal zvýšenia výživného zo špekulatívnym zámerom a v šikanóznom rozsahu, resp. že by mal nejaký vedľajší zatajený príjem, ktoré by umožňovali záver, že by bolo spravodlivé, aby nahradil odporcovi trovy konania.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pretože odporca nemal v odvolacom konaní úspech, odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.